

Съфинансирано от
Европейския съюз

CURABILITY

CUltuRal AccessiBILITY

ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРОМЯНА НА ПУБЛИЧНИТЕ ПОЛИТИКИ

за определяне на стратегията за устойчивост, която взема предвид всички действия, които е необходимо да бъдат предприети, пречки, които да бъдат преодолени, и решения, които да се вземат, за да се използват резултатите от проекта на местно и национално ниво в партньорските страни

Проект „CURABILITY“

Съфинансирано от
Европейския съюз

ИНФОРМАЦИЯ ЗА ПРОЕКТА

Акроним на проекта:

CURABILITY

Заглавие на проекта:

CUltuRal AccessiBILITY

Номер на проекта:

2021-1-ES01-KA220-ADU-000030420

Ключова дейност:

KA220-YOU - Партньорства за сътрудничество в областта на образованието за възрастни

Уебсайт:

www.curability.eu

Европейското културно наследство играе важна роля за изграждането на бъдещето на континента. Достъпът до културното наследство не е само основно човешко право, но и фундаментална стратегия за неговото признаване и разпространение. Но достъпът до него не е равен за всички. Той е особено труден за най-уязвимите групи, в т.ч. хората с увреждания.

Има огромна липса на познания за уврежданията като цяло и за нуждите на хората с увреждания. Наблюдава се и липса на обучения за работещите в културния сектор и за техните обучители във връзка с нуждите на хората с увреждания и възможностите, които дават технологичните ресурси. Освен това има и недостъг на финансиране, както за подобряване на оборудването, така и за обучения на работещите в сектора.

Проектът „CURABILITY“ беше разработен в тази изключително сложна среда. Той възникна от нуждата за подобряване на достъпа до култура за хората с увреждания, където това е възможно. Като част от проекта, беше разработен пакет от ПРЕПОРЪКИ ЗА ПРОМЯНА НА ПУБЛИЧНИТЕ ПОЛИТИКИ, който определя стратегията за устойчивост, която да се следва, действията, които е необходимо да бъдат предприети, и пречките, които да бъдат преодолени, за да се гарантира УСТОЙЧИВОСТ на разработените в рамките на проекта ресурси и материали, така че те да могат да се използват на местно и национално ниво в партньорските страни, както и на общоевропейско равнище.

С уважение,

Партньорите по проект „CURABILITY“

Предложения от партньорите за предприемане на конкретни действия, които да позволят устойчивост на резултатите от проекта

Възможни действия за осигуряване на устойчивост

- Изграждане на **силна общност на любителите на културата** (на местно / международно ниво), която да действа паралелно с Онлайн общността по проекта „Curability“, така че да споделя разработените продукти и добри практики сред различните заинтересовани страни. Създаване на **дългосрочни партньорства и сътрудничества** с различни заинтересовани страни (музеи, културни институции и др.), които имат интерес към включването на хора с увреждания и достъпа до култура.
- **Дългосрочно заделяне и инвестиране на финансови ресурси**, за да може да се разширява общността от работещи в културния сектор, учителите, организациите и културните институции, като им се предлагат резултатите от проекта, както и допълнителни обучения и семинари, разработени в рамките на проекта, за подобряване на състоянието на целевите групи.
- Използване на създадената по проекта **„Общност на любители на културата“**, за да се разширяват възможностите за работещите в и организациите от културния сектор, като им се предоставят материалите, разработени по проекта.
- Предлагане на **продължаващо обучение** и семинари за куратори и специалисти в сферата на достъпа до култура, **адаптиране на материалите за различни целеви групи** и специфичните нужди на различните местни общности, както и използването на наличните **дигитални инструменти** за достигане до максимален брой заинтересовани страни.
- **Продължаващо организиране на срещи и семинари и използване на различни комуникационни канали за разпространяване на резултатите от проекта** сред различните заинтересовани, вкл. чрез използването на разработените „Европейски хъб за добри практики“ и „Електронна база данни“. Това ще **повиши осведомеността** и ще подобри достъпа на различните целеви групи. Това разпространение на резултатите не трябва да става само по класическите начини, но и чрез използването на **нови технологии** в учебния процес и чрез адаптирането на проектните резултати към нуждите на различните целеви групи и местни общности.
- **Продължаващо обучение на заетите в културния сектор** относно

	<p>достъпността, разнообразието и специфичните нужди на хората с увреждания, така че да се създаде по-включваща и достъпна работна среда за различните заинтересовани страни. Новопридобитите умения ще отворят нови възможности сред работещите в културния сектор и хората с увреждания, като създават по-достъпни културни пространства и разбиране за правата и задълженията на различните групи посетители.</p>
<p>Разходи за прилагането</p>	<p>- Планирането на обучения изисква инвестиции на средства или на време от страна на служителите, а най-често – и на двете. Служителите трябва първо да бъдат обучени, за да имат уменията да разпространяват добрите практики и да организират нови събития. В противен случай ще се наложи наемането на нови служители. Това също може да е предизвикателство заради допълнителните разходи, които неминуемо би предизвикало за бюджета на организацията.</p> <p>- Придобиването на нови умения и компетенции от работещите в сектора изисква инвестиране на време от тяхна страна. Разработването и подготовката на семинари или други видове обучения изисква инвестиране на време от служителите, както и финансов ресурс. Поради липса на налични средства, може да се появи конкуренция между приоритетите на самите служители в организацията. Затова е необходимо и приоритизиране на техните задачи. Наличните финансови ресурси на организацията ще са решаващият фактор за дейностите, които ще бъдат предприемани.</p> <p>- Ограничения във финансирането могат да бъдат голямо предизвикателство за културните пространства и работещите в сектора да осъзнаят добавената стойност на предложените обучения в сферата на достъпната култура, както и предлаганите промени в инфраструктурата или оборудването. Това може да е причина да не ги прилагат в ежедневните си дейности.</p> <p>- За да станат експерти в работата с определени инструменти или технологии, като 3D принтирането, изисква сериозно самообучение от страна на служителите в културните институции или такова от външни доставчици. Това изисква допълнително време и средства, които не винаги са налични.</p> <p>- Материалите и ресурсите, разработени по проекта „CURABILITY“ може да се наложи да бъдат адаптирани към различните културни организации и целеви групи, както и към местните социални или културни особености.</p> <p>- Прилагането на подобренията за достъпност може да има много положително</p>

	<p>въздействие върху обществото, но едва ли би имало голяма икономическа полза за културната организация. Това означава, че тя трудно може да получи допълнително финансиране, за да посрещне допълнителните разходи, свързани с тези промени.</p> <p>- Прилагането на новите технологии, така че подобренията да бъдат използвани от заинтересованите страни, изисква нужда от умения и експерти по тези технологични решения, за да могат резултатите от проекта да бъдат адаптирани към различните видове увреждания на потенциалните посетители.</p>
<p>Законодателни и нормативни промени</p>	<p>- На европейско ниво много държави са успели да обвържат законодателството и политиките си с принципите и задълженията на Конвенцията за правата на хората с увреждания на ООН. Повечето от предлаганите промени в законодателството са прекалено общи и са написани без да се отчитат нуждите и позицията на хората с увреждания. За да се промени това, трябва да се вземе предвид мнението на тези хора и те да допринасят за промените в новата нормативна уредба и различните инициативи. Но, независимо от усилията, хората с увреждания все още са стигматизирани и дискриминирани, защото често не се третират като лица с правосубектност, автономност и свободна воля. Повечето от съществуващите законодателни актове в много страни се отнасят до покриване на основните права за достъп на хората с увреждания, но съществуват големи предизвикателства, свързани с дискриминацията, породена от социалната стигма и изключването им от обществения живот. Възможно решение в това отношение е да се разработят кампании и програми, насочени към промяна на обществените нагласи към хората с увреждания.</p> <p>- Като цяло, за да се гарантират дългосрочните промени, е необходимо въвеждането на нови и специфични регулации за изискванията за достъп и дизайн на достъпна среда в градовете и сградите, така че те да бъдат достъпни за хора с намалена подвижност или физически, зрителни или слухови увреждания. За да се гарантират тези нови нормативни актове и регулации, е необходимо да се осигурят допълнителни грантове или финансиране за обучения на работещите в културния сектор как да посрещат и обслужват посетители с различни видове увреждания. Такова финансиране ще бъде необходимо и за адаптация на сградите и прилежащите им пространства.</p> <p>- През последните години бяха осигурени ограничени средства, с чиято помощ беше направен редизайн на повечето културни пространства. Но за</p>

дългосрочното поддържане на тези промени има необходимост от още средства. **Отделянето на финансиране** за подпомагане на организациите, които работят с хора с увреждания, за подобряване на техните физически пространства е дългожелано и може да доведе до големи промени, които да окуражат и други организации да предприемат такива действия. Като цяло в страните от Европейския съюз повечето сгради и публични инфраструктурни пространства имат задължението да предоставят гарантиран достъп за хората с увреждания. Повечето от частните сгради също предлагат достъпни инфраструктурни решения, като рампи и асансьори, но тези подобрения не са повсеместни. Това може да създаде трудности пред хората с увреждания, когато решат да посетят такива места.

- На международно ниво **трябва да се подобри сътрудничеството между вземащите решения и представителите на хората с увреждания**. Трябва да се изграждат партньорства, които да промотират включването на хората с увреждания и техните организации в процеса на изготвяне на публични политики, програми и инициативи. **Гласът на хората с увреждания** трябва да бъде чуван на всеки етап от процеса на вземане на решения. На всички европейски нива е необходимо да се засилят консултациите между вземащите решения, заинтересованите страни в културния сектор и представителите на хората с увреждания. Трябва да се създадат **обвързващи и регулярни механизми** на европейско и национално равнище, включващи асоциациите на хората с увреждания и застъпническите групи, за да се вземат предвид техните становища в политическите решения, касаещи хората с увреждания.

- В някои страни има закони, чиято цел е да промотират социалната интеграция и включването на хората с увреждания. Те окуражават работодателите да **наемат хора с увреждания** и да им предоставят нормални условия на труд. Но именно тук е мястото, в което **истинското включване се проваля**, защото не отразява разнообразието на различните видове увреждания, които хората могат да имат. Поради тази причина би било полезно да се предоставя допълнително финансиране за работодателите, които наемат хора с увреждания, както и допълнителен бюджет за адаптиране на оборудването и ресурсите. Законодателството трябва да поставя повече изисквания пред частните институции да прилагат мерки, за да създават по-достъпни културни пространства за хората с увреждания.

Положителни и
отрицателни страни

- Обясняването, убеждаването и прилагането на необходимите промени в културните организации със сигурност ще бъде предизвикателство, най-често поради липсата на мотивация или разбиране, но най-вече заради **свързаните с това допълнителни разходи**. Поради това законите и другите нормативни актове трябва да изискват тези промени да се реализират.

- **Различните видове увреждания** се нуждаят от различни подходи, познания и умения за адаптиране на материалите за всеки отделен случай. Общността на хората с увреждания е разнородна и видовете и степените на увреждания са различни. Това прави трудно балансирането на интересите, усилията и финансирането, а това поставя предизвикателства пред покриването на изискванията на всички видове увреждания.

- Трябва да се създадат **регулярни механизми за консултации**, за да се гарантира дългосрочното и представително разпределение на наличния бюджет и подкрепа между представителите на разнородната общност на хората с увреждания.

- Има нужда от атрактивни и ефективни **кампании за повишаване на осведомеността**, за да се убедят вземащите политически решения, управленските нива в културните институции, учителите и дори хората с увреждания във важността на каузата. Тези кампании изискват финансови ресурси и усилията на работещите в сектора и осигуряването им може да е истинско предизвикателство.

- Има нужда от **дългосрочни усилия** и инвестиции, за да се придобият нужните умения от служителите и да се направят необходимите подобрения в културните организации.

- Независимо, че има различни грантови програми за организациите, работещи с хора с увреждания, промените във физическата среда със сигурност ще изискват значителни допълнителни ресурси.

- За да се гарантират дългосрочните усилия и резултати, **има нужда от регулации**, които да изискват прилагането на тези промени.

Отговорности и
нужди, които да
се създадат

- Правителството, културните институции, организациите на хората с увреждания и вземащите решения трябва да работят заедно, за да гарантират развитието на необходимите знания, умения и нагласи дългосрочно във времето. **Управляващите** трябва да бъдат въввлечени и убедени в нуждата да провеждат политики, които променят сегашната ситуация на малка или изцяло липсваща достъпност до някои съоръжения. Промяната на тези политики ще доведе до задължението на културните институции **да инвестират** в подобряване на достъпността на техните пространства – както публични, така и частни.

- Трябва да се организират **кампании за повишаване на осведомеността** за важноста на достъпа до култура, както и практически обучения, за да се гарантира, че се отговаря на всички видове увреждания. Установяването на механизмите за консултации ще изисква хора и екипи, които са отговорни за тяхната координация и управление.

- Промените изискват **постоянно обучение и развиване на капацитета** на организациите, институциите, служителите и специалистите. Социалните работници също могат да посещават обучения, за да повишат своите познания за културното наследство. Това увеличава възможността не само те, но и хората с увреждания да станат културни асистенти в музеите и художествените галерии. Освен това културните институции биха получили достъп и до повече обучени технически експерти. Фасилитаторите и координаторите на механизмите за консултации трябва да бъдат обучени по **включваща комуникация** (вкл. познания по жестомимичен език, създаване на достъпни документи и пр), както и да имат задълбочени познания за правата на хората с увреждания.

- Важно е да се организират социални кампании, за да се **разбере настоящата ситуация** преди да се планират кампании за повишаване на осведомеността, както и **да се разберат пропуските и нуждите**, преди да се разработят програмите за обучения, семинари и други образователни и информационни инициативи. Важно е да се разработват и нови политики и кампании, комуникационни стратегии и пр.

- Промените и подобренията изискват постоянно и дългосрочно обучение на организациите, институциите и работещите в тях. Но също така и привличане на нови служители, както и обучение на вече наетите, така че да

се повишат или адаптират уменията им. Обученията, свързани с **новите технологии**, са ключови за служителите, за да могат самостоятелно да създават или подобряват виртуалните пространства, в които да се предлагат различни услуги, като виртуални посещения, онлайн резервации и пр.

- Заинтересованите страни в културния сектор трябва да работят заедно, за да повишат достъпа до култура.

- За да има по-добри и по-атрактивни места, е необходимо да се осигурят **достатъчно допълнителни средства**, които да покриват пълните суми на разходите, да въвличат наличните служители и да обявяват информационни кампании, за да промотират новите програми.

Силни страни

- В повечето страни бяха приети **нови закони и нормативни разпоредби**, за да се гарантира подходящо ниво на физическа достъпност на културните институции.

- Сътрудничеството с ключовите заинтересовани страни (музеи, културни институции и др.) дава възможност за изграждането на **силна подкрепяща и експертна мрежа**. Колкото по-широка е тя, толкова повече заинтересовани страни ще искат да се включат. А това ще доведе и до повече инициативи. Изграждането на **силна общност**, заедно с онлайн общността на проекта „Curability“, ще засили сътрудничеството, обмяната на знания и иницирането на бъдещи проекти.

- Резултатите, създадени от проекта „CURABILITY“, дават набор от **инструменти** за специалистите в културния сектор, служителите и институциите като цяло, чрез които да реализират и окажат влияние върху промяната на съществуващите практики. Тези материали биха позволили **да се предлагат обучения** към други заинтересовани страни, извън работещите в културни институции, което е важна силна страна за устойчивостта на проекта. **Холистичният подход** от гл.т. на различните перспективи към достъпността, предлаган от проекта, дава възможност за разнообразни инструменти за разработване на различни стратегии. Резултатите включват богата палитра от световен опит, който може да се използва от културните институции да подобрят достъпността си. **Адаптирането на резултатите от проекта** спрямо специфичните нужди на местните аудитории гарантира, че

SWOT анализ

предлаганите семинари и обучителни сесии са релевантни и ефективни.

- Проектните резултати ще помогнат на културните институции и работещите в тях специалисти да повишат знанията и осведомеността си за **различните видове увреждания** и разнообразните практики в различните европейски страни. Резултатите от проекта могат да бъдат важна отправна точка, от която заинтересованите експерти да научат за **местните особености** в другите държави.

- Има множество **възможности за финансиране**, чрез които да се подпомогне обучението на заинтересованите страни.

Слаби страни

- Много мениджъри и работещи в културната сфера, обучители и вземащи решения не са запознати в концепцията за достъпа до култура, извън физическата достъпност. От друга страна партньорите имат **разнообразен опит**, което налага **адаптиране на резултатите от проекта** към различните национални нива, като се вземат предвид различният опит и контекста в партньорските държави. А това може да бъде предизвикателство. На местно ниво специалистите в културната сфера, обучителите и музейните работници имат малки познания за проекта и ползата от неговите обучения и семинари.

- **Ограниченото финансиране** сред културните организации да прилагат на практика препоръките, предложенията и решенията за трансформация на пространствата са друго затруднение. Обучението на служителите без съмнение също е голямо предизвикателство за организациите. В допълнение въвеждането на предложенията, разработени в рамките на проекта, може да се нуждае от значителни финансови и човешки ресурси, което е друга пречка. Организирането на обучения или семинари на местно ниво може да изисква доста ресурси, което оказва натиск върху бюджетите и качеството и обема на предлаганите дейности. Достъпът до финансиране и грантове е ограничен и **в Европа има много други нужди**, на които трябва да се отговори. Това поставя достъпната култура в силно конкурентна среда.

- **Естествената лична или груповата съпротива за промяна** може да бъде предизвикателство през предприемането на необходимите промени за подобряване на достъпността. Повишаването на информираността за

достъпа до култура сред специалистите и организациите от културния сектор може да бъде доста трудно, заради времето и усилията, които е необходимо да се инвестират.

- Независимо, че проектът е стъпка напред спрямо текущата ситуация и промотира и повишава осведомеността за различните видове увреждания и съответните нужди на хората, със сигурност този подход не е достатъчен и трябва по-задълбочено да се разгледа в нови проекти.

Възможности

- Чрез проекта беше създадена мрежа от институции, експерти и организации от културния сектор, които ще ни помогнат да установим по-широко сътрудничество и възможности за повишаване на осведомеността на национално и европейско ниво. Създадената **електронна база-данни** може да подобри промотирането на добрите примери за достъпни пространства, както и научените уроци в областта. Прилагането на промените може повиши броя на посетителите, което от своя страна да доведе до по-голяма финансова подкрепа. **Препоръките за промяна на политиките** създават възможност за културните институции да работят заедно и да споделят опит и решения, както и да създават професионални мрежи за сътрудничество.

- Използването на **новите технологии** със сигурност ще помогне за разширяване на потенциалните аудитории, организации и експерти, за нови обучителни курсове, както и за разпространение на примерите, разработени по проекта.

- Разработването на подходящи **механизми за публични консултации** между различните заинтересовани страни може да направи проблемът по-видим за обществото. Различните форми на представителност на хората с увреждания дават възможност да се адресира по-широк кръг от нужди, свързани с достъпността.

- Резултатите от проекта могат да доведат до **международно въздействие** върху организациите, институциите и експертите, които искат да разширят познанията и ресурсите си за въвеждане на промените в техните културни пространства или да даде допълнителни възможности за обучения на културни институции и други релевантни организации. Изграждането на

местни форми за сътрудничество и на силна общност може да създаде възможности за партньорства с други организации. Обученията и семинарите на местно ниво ще имат директно въздействие върху заинтересованите страни в културния сектор, което ще подобри достъпността на местните културни институции.

Заплахи

- Все по-голямото **намаляване на финансирането** за културния сектор може да окаже натиск върху мениджърите или работещите в организациите и да ги накара да се фокусират само върху основните си задължения. А това може да обезкуражи културните институции да въведат промените за подобряване на достъпността спрямо всички видове увреждания. Този финансов недостиг създава **съревнование** между различните предложения за промени, както и за вниманието между различните приоритети и ангажименти на самите експерти. Това става особено видимо, ако обществеността не отговаря по необходимия начин или изобщо не се възползва от усилията на културните институции в тази посока.

- Органичанията на ресурсите биха оказали влияние върху създаването на дългосрочни партньорства и разработването на обучения и семинари, които също изискват ресурси. **Ограничените ресурси са предизвикателство за устойчивостта.**

- Културните институции и специалистите могат да се сблъскат със **съпротива към промените** от самите организации и работещите в тях, относно въвеждането на практиките за достъпност. Напускането на „зоната на комфорт“ не е лесно и трябва да се направят усилия за повишаване на осведомеността, за да се ограничи това.

- **Промените в регулаторната рамка**, свързани с достъпността, може да окажат въздействие върху релевантността, приложимостта и устойчивостта не само на Препоръките за промяна на публичните политики, но и на резултатите от проекта, тъй като те могат да получат или изгубят важност. Това може да повлияе на вземащите решения (на местно или национално ниво) относно предприемането на необходимите промени в нормативната уредба, което затруднява прилагането на промените за цялостна достъпност, породени от различните видове увреждания.

Силни страни

- В повечето страни бяха приети **нови закони и нормативни разпоредби**, за да се гарантира подходящо ниво на физическа достъпност на културните институции.

- Сътрудничеството с ключовите заинтересовани страни (музеи, културни институции и др.) дава възможност за изграждането на **силна подкрепяща и експертна мрежа**. Колкото по-широка е тя, толкова повече заинтересовани страни ще искат да се включат. А това ще доведе и до повече инициативи. Изграждането на **силна общност**, заедно с онлайн общността на проекта „Curability“, ще засили сътрудничеството, обмяната на знания и иницирането на бъдещи проекти.

- Резултатите, създадени от проекта „CURABILITY“, дават набор от **инструменти** за специалистите в културния сектор, служителите и институциите като цяло, чрез които да реализират и окажат влияние върху промяната на съществуващите практики. Тези материали биха позволили **да се предлагат обучения** към други заинтересовани страни, извън работещите в културни институции, което е важна силна страна за устойчивостта на проекта. **Холистичният подход** от гл.т. на различните перспективи към достъпността, предлаган от проекта, дава възможност за разнообразни инструменти за разработване на различни стратегии. Резултатите включват богата палитра от световен опит, който може да се използва от културните институции да подобрят достъпността си. **Адаптирането на резултатите от проекта** спрямо специфичните нужди на местните аудитории гарантира, че предлаганите семинари и обучителни сесии са релевантни и ефективни.

- Проектните резултати ще помогнат на културните институции и работещите в тях специалисти да повишат знанията и осведомеността си за **различните видове увреждания** и разнообразните практики в различните европейски страни. Резултатите от проекта могат да бъдат важна отправна точка, от която заинтересованите експерти да научат за **местните особености** в другите държави.

- Има множество **възможности за финансиране**, чрез които да се подпомогне обучението на заинтересованите страни.

Слаби страни

- Много мениджъри и работещи в културната сфера, обучители и вземащи решения не са запознати в концепцията за достъпа до култура, извън физическата достъпност. От друга страна партньорите имат **разнообразен опит**, което налага **адаптиране на резултатите от проекта** към различните национални нива, като се вземат предвид различният опит и контекста в партньорските държави. А това може да бъде предизвикателство. На местно ниво специалистите в културната сфера, обучителите и музейните работници имат малки познания за проекта и ползата от неговите обучения и семинари.

- **Ограниченото финансиране** сред културните организации да прилагат на практика препоръките, предложенията и решенията за трансформация на пространствата са друго затруднение. Обучението на служителите без съмнение също е голямо предизвикателство за организациите. В допълнение въвеждането на предложенията, разработени в рамките на проекта, може да се нуждае от значителни финансови и човешки ресурси, което е друга пречка. Организирането на обучения или семинари на местно ниво може да изисква доста ресурси, което оказва натиск върху бюджетите и качеството и обема на предлаганите дейности. Достъпът до финансиране и грантове е ограничен и **в Европа има много други нужди**, на които трябва да се отговори. Това поставя достъпната култура в силно конкурентна среда.

- **Естествената лична или груповата съпротива за промяна** може да бъде предизвикателство през предприемането на необходимите промени за подобряване на достъпността. Повишаването на информираността за достъпа до култура сред специалистите и организациите от културния сектор може да бъде доста трудно, заради времето и усилията, които е необходимо да се инвестират.

- Независимо, че проектът е стъпка напред спрямо текущата ситуация и промотира и повишава осведомеността за различните видове увреждания и съответните нужди на хората, със сигурност този подход не е достатъчен и трябва по-задълбочено да се разгледа в нови проекти.

Възможности

- Чрез проекта беше създадена мрежа от институции, експерти и организации от културния сектор, които ще ни помогнат да установим по-широко сътрудничество и възможности за повишаване на осведомеността на национално и европейско ниво. Създадената **електронна база-данни** може да подобри промотирането на добрите примери за достъпни пространства, както и научените уроци в областта. Прилагането на промените може повиши броя на посетителите, което от своя страна да доведе до по-голяма финансова подкрепа. **Препоръките за промяна на политиките** създават възможност за културните институции да работят заедно и да споделят опит и решения, както и да създават професионални мрежи за сътрудничество.

- Използването на **новите технологии** със сигурност ще помогне за разширяване на потенциалните аудитории, организации и експерти, за нови обучителни курсове, както и за разпространение на примерите, разработени по проекта.

- Разработването на подходящи **механизми за публични консултации** между различните заинтересовани страни може да направи проблемът по-видим за обществото. Различните форми на представителност на хората с увреждания дават възможност да се адресира по-широк кръг от нужди, свързани с достъпността.

- Резултатите от проекта могат да доведат до **международно въздействие** върху организациите, институциите и експертите, които искат да разширят познанията и ресурсите си за въвеждане на промените в техните културни пространства или да даде допълнителни възможности за обучения на културни институции и други релевантни организации. Изграждането на **местни форми за сътрудничество и на силна общност** може да създаде възможности за партньорства с други организации. Обученията и семинарите на местно ниво ще имат директно въздействие върху заинтересованите страни в културния сектор, което ще подобри достъпността на местните културни институции.

Заплахи

- Все по-голямото **намаляване на финансирането** за културния сектор може да окаже натиск върху мениджърите или работещите в организациите и да ги накара да се фокусират само върху основните си задължения. А това може да обезкуражи културните институции да въвеждат промените за подобряване на достъпността спрямо всички видове увреждания. Този финансов недостиг създава **съревнование** между различните предложения за промени, както и за вниманието между различните приоритети и ангажименти на самите експерти. Това става особено видимо, ако обществеността не отговаря по необходимия начин или изобщо не се възползва от усилията на културните институции в тази посока.

- Органиченията на ресурсите биха оказали влияние върху създаването на дългосрочни партньорства и разработването на обучения и семинари, които също изискват ресурси. **Ограничените ресурси са предизвикателство за устойчивостта.**

- Културните институции и специалистите могат да се сблъскат със **съпротива към промените** от самите организации и работещите в тях, относно въвеждането на практиките за достъпност. Напускането на „зоната на комфорт“ не е лесно и трябва да се направят усилия за повишаване на осведомеността, за да се ограничи това.

- **Промените в регулаторната рамка**, свързани с достъпността, може да окажат въздействие върху релевантността, приложимостта и устойчивостта не само на Препоръките за промяна на публичните политики, но и на резултатите от проекта, тъй като те могат да получат или изгубят важност. Това може да повлияе на вземащите решения (на местно или национално ниво) относно предприемането на необходимите промени в нормативната уредба, което затруднява прилагането на промените за цялостна достъпност, породени от различните видове увреждания.

Заклучение

Много държави на европейско ниво полагат усилия да синхронизират законодателството си с Конвенцията за правата на хората с увреждания на ООН. Но повечето от предлаганите нормативни промени са прекалено общи и без да вземат предвид нуждите и мнението на хората с увреждания, както и без да отразяват цялата палитра от видове увреждания.

За да не продължава тази тенденция и за да бъдат предприети реални подобрения, е важно законотворците да са наясно с истинските нужди на тази група от обществото и да ги претворят в конкретни нормативни разпоредби, които дават възможност за реални подобрения на достъпа на хората с увреждания, както в публичните пространства и сгради, така и в частните. За да се постигне това, е необходимо да се установят по-ефективни консултативни механизми, чиито срещи се провеждат редовно и решенията им са обвързващи.

От друга страна е много важно да се създадат силни общности от различни заинтересовани страни и любители на културата, както на национално, така и на международно ниво, за да могат да се споделят постигнати резултати и добри практики.

Необходимите подобрения – както в сферата на обучението и уменията на хората, работещи в културния сектор, така и на физическите пространства, изискват сериозни и продължителни инвестиции. Наличието на допълнително финансиране ще позволи на вземащите решения да осъществят на практика необходимите подобрения, без да се налага да избират между различните дейности, които реализират в момента.

Без тези продължителни инвестиции ще бъде трудно да се гарантира продължаващо обучение на работещите в културния сектор, разработването на нови курсове и семинари и адаптирането на резултатите и добрите практики към нуждите, разнообразните форми и специфичните изисквания за адаптация на различните целеви групи хора с увреждания.

Съфинансирано от
Европейския съюз

В заключение, могат да се изведат следните основни изводи като най-важните предизвикателства, които се наблюдават:

- Липса на познания за уврежданията като цяло и за специфичните нужди на различните видове целеви групи;
- Липса на обучения за специалистите, работещи в културния сектор, и за техните обучители относно нуждите на хората с увреждания и възможностите, които предлагат технологичните ресурси;
- Недостиг на финансиране за обучения и прилагане на добрите практики и ресурсите в работата на културните организации.

Партньори по проекта:

